

Kunnskapsdepartementet

Postboks 8119 Dep
0032 Oslo

Deres ref	Vår ref	Dato
	2016/12621-BJAA	20.02.2017

Høring - Vekt på forskningskvalitet. En mulig utvidelse av publiseringsindikatoren med en siteringsindikator. Svar fra Universitetet i Bergen

Det vises til Kunnskapsdepartementets brev av 22. november om ovennevnte sak.

Ved Universitetet i Bergen har spørsmålet om En mulig utvidelse av publiseringsindikatoren med en siteringsindikator blitt drøftet i Universitetets Forskningsutvalget, der fakultetenes prodekaner for forskning møter som medlemmer. Utvalget ledes av prorektor Anne Lise Fimreiet. I tillegg har Universitetsbiblioteket kommet med innspill til saken.

Publiseringsindikatoren i Norge brukes som finansieringsgrunnlag i UH-sektoren. Indikatoren skal stimulere til vitenskapelig publisering med høy kvalitet. Publiseringsindikatoren har nylig vært evaluert og justert, slik at samforfatterskap og spesielt internasjonal samforfatterskap gir høyere uttelling. Utredningen til NIFU på oppdrag av KD bærer tittelen Vekt på forskningskvalitet (Sivertsen, 2016) og er ment som et svar og en videreføring til Vekt på forskning (Universitets- og høgskolerådet, 2004) som den gangen la grunnlag for publiseringsindikatoren.

Universitetet i Bergen vil peke på følgende utfordringer med forslaget om en siteringsindikator:

1. Målet med den nye utredningen er å belønne kvalitet på forskningen. Kvalitet er en ikke direkte målbar enhet. Istedenfor benyttes gjerne siteringer. Siteringer er imidlertid noe annet, de sier noe om gjennomslag og oppmerksomhet. Det som fremfor alt generer siteringer er forfatterens anseelse, nettverk og publikasjonens tilgjengelighet, altså ikke nødvendigvis kvalitet.
2. Det aritmetiske gjennomsnitt for skjevfordelinger, slik som foreslått for siteringsindikatoren er et omstridt mål for å bestemme hvor ofte et fagmiljø er blitt sitert. De få mest siterte artiklene presser snittet opp, mens den lange halen av sjelden siterte artikler presser det ned. Her er det prøvd mange måter for å komme

rundt problemet, h-indeksen og prosentiler eller begrensning til de 10 mest siterte artikler (se forslag a) i utredningen) er tre eksempler. Alle løser kun deler av problemet samtidig som de introduserer nye.

3. En tenkt siteringsindikator vil kun komme til anvendelse for fagfelt av en viss størrelse (>150 publikasjoner) og som er dekket av enten WoS eller SCOPUS. Den vil ikke gjelde humaniora, juss og de fleste samfunnsvitenskapene. Hvordan dette eventuelt påvirker institusjonens finansiering, er uviss.

En ekstra stimulans for fagmiljøer som allerede har oppnådd gjennomslag og er etablerte, kan gå på bekostning av nyskaping og utvikling, altså av fagfelt som ikke er etablert enda.

4. Sammensatte indikatorer er problematiske siden årsakssammenhengene tilsløres, samt at etterprøving vanskeliggjøres. Sammensatte indikatorer egner seg derfor dårlig til analyse og som strategisk beslutningsgrunnlag. Likevel kan det være interessant å diskutere og tolke siteringstall slik som eksemplene fra Leidenranking viser (<http://www.leidenranking.com>).

På denne bakgrunn vil Universitetet i Bergen imøtese bruken av en siteringsindikator parallelt med publiseringsindikatoren. UiB støtter imidlertid ikke forslaget om at den kan inngå i en finansiell fordelingsnøkkel.

Vennlig hilsen

Anne Lise Fimreite
Prorektor

Tore Tungodden
Assisterende direktør

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen håndskrevne signaturer.